

Sokacz Anita

KÉT HOLD

A hátadról jutott eszembe, hogy
megromlott szemmel néztem. Így lett az álom
vonulásból kidőlt szomjas állat.

Vértolulás szoros ruha alatt,
úgy rejtőztem, hogy bezárt szobámba
a kézfejre csapó szégyen.
Húst ott növesszek, ha bőrömet
üres fogak közé adtam. Legyenek

a horpadt hasak vágy-kráterek:
kimondatlanság vájta fekhelyeken
zuhantam közömbös szárazságba,
ahogy pupillámba a vigyázzállást
ismerő éjszaka. *Öntelt törvénné lett*

szürkehályog. Most megfordul,
mintha világosodna: magamból
nélküled nem látom az egészet.

Szótagjaidtól fogy mindkét
hold szemeimben.